

Benešová, A.

Notre réflexion permet donc d'éclairer sous un jour nouveau la citation de Jurgensson sur le montage. En guise de conclusion, on résumera notre propos. Nous nous sommes intéressés tout d'abord à l'idéologie du montage de Bazin chez qui le système moral est très marqué mais très peu mis en perspective. Selon lui, un film n'est « bon » (dans le sens moral du terme) que lorsqu'il présente des événements en effaçant le point de vue du cinéaste, pour nous offrir une expérience plus proche de la réalité. Le montage est interdit car il est manipulation en aucun cas assimilable à une réalité, et donc mensonge. Bazin ne tient pas compte du fait que tout film est orienté idéologiquement, au niveau du récit filmique (le méga-narrateur peut choisir de s'effacer il n'en reste pas moins présent et indispensable) comme du montage. Par conséquent il ne peut donc pas imaginer que les plans-séquence, si ils ne visent pas le même but idéologique, n'en sont pas moins encadrés dans une certaine norme et contexte social. Au contraire, pour Eisenstein, si la réalité est le matériel de base du film c'est en la transformant par le montage qu'il obtient une signification supérieure relative à la sphère des idées. Le fragment n'a pas de sens à priori, c'est de la collusion des éléments qui le constituent que naîtra le sens. Le problème ici c'est que le montage n'est pas l'apanage d'une idéologie plutôt que d'une autre et que lier la vérité du film aux théories du matérialisme dialectique mène droit dans une impasse.

Naše úvaha tedy umožňuje uchopit Jurgenssonův citát o střihu z jiného úhlu pohledu. V závěru shrneme naše pojednání. Nejprve jsme se zabývali Bazinovou ideologií střihu, která klade velký důraz na morálku, zřídka ji však zařazuje do souvislostí. Podle Bazina je film „dobrý“ (z hlediska morálky), jen když zobrazuje děj a upozadňuje úhel pohledu filmaře, aby byl divákovi nabídnut co nejreálnější zážitek. Střih je zakázán, protože je manipulací nesrovnatelnou se skutečností, tudíž je lží. Co se týče filmového vyprávění (neosobní vypravěč může ustoupit do pozadí, přesto je přítomný a nezbytný) a střihu, Bazin nebere v úvahu fakt, že každý film je ideologicky orientován. Nemůže si tedy představit, že dlouhé záběry, pokud nemají stejný ideologický záměr, jsou naroubované na určitou normu nebo sociální kontext. Eještějn naopak skutečnost, pokud je základním materiálem, střihem mění a výsledkem je vyšší význam odpovídající spíše rovině představ. Část a priori nenese žádný význam, smysl se rodí až spojením částí. Problém zde představuje fakt, že střih není symbolem jedné ideologie více než jiné a že spojování pravdivostní hodnoty filmu s teoriemi dialektického materialismu vytváří bezvýchodnou situaci.

velmi dobré, jen menší posuny významu, stavba vět výborná